

HET WIEROOKALTAAR (2) in het Heiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, vorige week kregen we een eerste indruk van het belangrijke gouden Wierookaltaar. We leerden dat dit altaar ons verwijst naar ons gebedsleven. Ook werd de nauwe band met het Voorhangsel duidelijk, want intense gebedsworstelingen en aanbiddingen zullen door de kracht en de leiding van de Heilige Geest leiden tot de kruisiging en de uiteindelijke vernietiging (sommigen spreken van “scheuring”) van de oude mens, ons vlees, ons oude karakter.

In dit Deel 2 van onze studie zullen we het Wierookaltaar nader bezien. Achtereenvolgens komen eerst het materiaal en de afmetingen van het Wierookaltaar aan de orde. Daarna besteden we aandacht aan de gouden krans aan het Wierookaltaar en de twee gouden handbomen.

Het materiaal van het Wierookaltaar

Geliefde broeders en zusters, het Wierookaltaar was gemaakt van sittimhout dat vervolgens geheel met goud was overtrokken (Ex. 30:1,3). Hout, met name sittimhout, verwijst naar het oude en onreine karakter van de mens, meestal “het vlees” genoemd, van hetwelk wij volledig moeten worden vrijgemaakt. Het was in Sittim (שִׁטִּים), dat het volk van Israël begon te hoereren (Num. 25:1).

Ons vlees omvat tal van onhebbelijkheden als zelfzucht, egoïsme, eigen dunk, zelfgerechtigheid, hoogmoed, onreinheid, bitterheid, etc. Leest u in dit verband Num. 31:20; Deut. 21:22; 1 Kon. 18:38; Spr. 26:20; Jer. 10:3,8; Klaagl. 4:8; Rom. 8:5-6; 1 Cor. 3:12-13; Gal. 3:13; 5:16,19; Efez. 2:3; Col. 2:11; 1 Petr. 2:24; 2 Petr. 2:18; 1 Joh. 2:16a.

Is Gods Woord dan niet uiterst nauwkeurig en bijzonder, als wij zien dat “sittimhout” (in het Hebreeuws “sjietiem” – שִׁטִּים) letterlijk “houtsplinters” betekent? Dit woord is afgeleid van de “sjietah” (שִׁטָּה), dat wil zeggen de “acaciaboom” met z’n erg harde hout en z’n uiterst scherpe doornen. “Sjietah” (שִׁטָּה) op zijn beurt komt van een verder ongebruikte werkwoordstam, welke “doorboren, doorsteken” betekent.

In de eigenschappen van het sittimhout zien we nu precies wat het vlees met ons doet als wij niet oppassen. Indien ons harde, onbuigzame vlees niet gekruisigd wordt, zal het ons met zijn doornen doorsteken totdat wij sterven (Rom. 8:6).

In het beeld van het overtrekken van het sittimhout met zuiver goud maakt God ons duidelijk, dat het vlees van de mens beslist volledig verteerd en gekruisigd moet worden en met het goud van de Heilige Geest worden overtrokken. Uit de studies “[VOORHOF van de Tabernakel – de](#)” en “[DEUR VAN HET HEILIGDOM van de Tabernakel \(1\) – de](#)”, welke u eveneens op deze website kunt vinden, weet u inmiddels dat goud naar de Heilige Geest verwijst.

De kruisiging van ons vlees gebeurt onder andere door de gebedsworstelingen en de aanbiddingen aan de voeten van de Heer. Gebedsworstelingen zoals ook Jezus moest ondergaan. Dit zagen we reeds in Deel 1 van deze studie. Kinderen Gods doen er dus goed aan om hun gebedsaltaar in stand te houden en te onderhouden. In de gebedsworstelingen immers strijden wij tegen onze zwakke karaktereigenschappen en tegen onze eigen wil en ego. Nét zo lang totdat wij onze innerlijke tegenstand opgeven en ons buigen voor de wil van God. Het resultaat zal zijn, dat het goud van de Heilige Geest ons uiteindelijk geheel zal gaan omhullen. Het sittimhout van het altaar moest immers gehéél en volkomen, dus voor honderd procent, met zuiver goud overtrokken worden (Ex. 30:3).

Maar, mijn broeders en zusters, onze gebeden moeten wél gebeden zijn die niet door eigen kracht worden geforceerd of door ons ego. Zulke gebeden houden wij immers op den duur niet vol en zullen verdorren. Neen, onze gebeden moet geleid worden dóór en vol zijn ván de Heilige Geest. Overgegeven aan Hem, Die in het Grieks de “Parakletos” wordt genoemd, dat wil zeggen “de Helper, Die aan onze zijde staat om ons te helpen”. De Heilige Geest is de

Geest der gebeden. Hij leert ons hoe wij moeten bidden. Hij neemt zelfs onze gebeden over teneinde Zelf voor ons te bidden (Zach. 12:10; Rom. 8:26-27).

Kruisiging van ons vlees vindt uiteraard óók plaats als wij onder leiding van de Heilige Geest regelmatig gemeenschap hebben met het Woord van God en vervolgens ook het Woord gehoorzamen en in de praktijk brengen. Het Woord van God doet ons immers al onze tekortkomingen ontdekken! In dat verband was ook de Tafel der Toonbroden van sittimhout vervaardigd en daarna geheel met goud overtrokken.

De kruisiging van ons vlees gebeurt óók onder invloed van het licht van de gouden Kandelaar. Indien wij écht willen schijnen voor Jezus, dan zal het goddelijke Licht diep in ons hart schijnen en ons bereid en gewillig maken om af te sterven aan onszelf en onszelf te verne-deren ondanks tegenstand en spot en hoon, zoals de pit van de lamp op de Kandelaar zich kromt onder de hitte van de vlam.

Maar voor de uiterst diep en vást in ons hart gehechte karakter-onhebbelijkheden hebben wij beslist de gebedsworstelingen bij het gouden Wierookaltaar nodig teneinde te worden vrijgemaakt.

Ál deze reinigingen van ons karakter (van ons vlees) vinden plaats, indien wij wandelen in “het Heiligdom van de Tabernakel”. Dat wil zeggen, indien wij leven in heiligmaking. En ze vinden plaats onder de leiding van de Heilige Geest en door Zijn kracht. Leest u maar Zach. 4:6b – “.....: *Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen.*”

Daarom is het ook zó noodzakelijk, dat kinderen Gods door de Deur, welke verwijst naar de vervulling met de Heilige Geest, het Heiligdom binnentreden. Dus met de Geest, de goddelijke Helper, worden vervuld. Want het is God’s ultieme wil dat wij leven in heiligmaking en worden geheiligd (Efez. 5:25-27; 1 Thess. 4:3; Hebr. 12:14; 1 Petr. 1:15-16).

Hebr. 12:14 – “*Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal;*” Alleen zij die leven in heiligmaking, zullen God zien.

Mijn broeders en zusters, het is een “natuurlijke” reactie, dat zodra wij onze gebreken, fouten en tekortkomingen door het Woord van God en de gebeden ontdekken, wij deze meteen willen bedekken. Want de mens houdt er immers niet van om met zijn tekortkomingen te koop te lopen. Zo bedekten Adam en Eva zich na hun zondeval in het paradijs meteen met vijgebladeren, nadat zij hadden ontdekt dat zij naakt waren (Gen. 3:7).

Maar als wij onze zonden hebben ontdekt en ze aan Jezus hebben beleden en besloten hebben om niet meer te zondigen, dan komt Jezus en bedekt ons met Zijn kleed van gerechtigheid. Dan komt de Heilige Geest en bedekt ons met Zijn goud. Dít is God’s ultieme wil voor ons leven, broeders en zusters. Want kwam God de Vader niet onmiddellijk naar Adam en Eva toe en nam Hij niet meteen de vijgebladeren weg om ze te vervangen met de vellen van pas geslachte dieren? Voor het eerst vloede er bloed om zonden te bedekken als heenwijzing naar Jezus’ kruisoffer als het Lam van God (Gen. 3:21).

God wenst uiteindelijk geen enkel stukje “vlees” meer in ons te zien. Geen enkele zonde! Hij wil dat elke zonde wordt weggewassen door Jezus’ Bloed en Hij wil ons aandoen met Jezus. God zegt niet dat wij volmaakt moeten zijn hier op aarde, want Hij weet dat wij dat niet kunnen, maar Hij wil wél dat wij onze best doen om in heiligmaking te wandelen. En zodra wij dan straks Jezus uit genade mogen aanschouwen, dan zullen wij gelijk worden aan Hem, dus volmaakt (1 Joh. 3:2b).

Ja, broeders en zusters, indien wij aldus gewillig wandelen in het Heiligdom, zal stukje bij beetje ons vlees worden gekruisigd en geheel worden bedekt met het goud van de Heilige Geest.

Broeders en zusters, overigens vinden reinigingen van ons hart óók nog op de volgende wijzen plaats: doordat onze zonden bij het koperen Brandofferaltaar (het kruis van Jezus) gewassen zijn in het Bloed van het Lam (Efez. 1:7; Col. 1:14; Hebr. 9:14), door de kastijdingen (Hebr. 12:10) en door de hoop op Jezus’ Wederkomst (1 Joh. 3:2-3).

De Heer heeft dus verordineerd dat élk individueel kind van God een gebedsaltaar zal onderhouden. Voor zijn eigen bestwil opdat zijn vlees wordt gekruisigd én opdat alle lofprijs wordt gegeven aan Hem. Maar de Heer wil dat ook de gemeente een gebedsaltaar wordt, vol van en geleid door de Heilige Geest. Onze gezamenlijke gebeden, met name de bidstonden, zijn uitermate belangrijk voor God. Hij wil dat de gemeente één vurig gebedsaltaar van gezamenlijk gebed wordt. Hij ziet uit naar de intense lofprijzingen en intense gebeden voor de noden in de gemeente en de noden van de wereld. Openb. 8:3-4 – *“En er kwam een andere engel, en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerks gegeven, opdat hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar, dat voor den troon is. En de rook des reukwerks, met de gebeden der heiligen, ging op van de hand des engels voor God.”*

Broeders en zusters, naarmate de kruisiging van ons vlees intenser wordt, des te meer zullen wij door de gescheurde Voorhang van ons geestelijk leven een diepere blik kunnen en mogen slaan op de Arke des Verbonds, dat wil zeggen op de troon van God en de hemelse schatten. Wijlen br. F.G. van Gessel geeft aan, dat wij dán het domein van Gods verborgenheden betreden. Hier veranderen Zijn verborgenheden in openbaringen. Door Jezus' kruisdood scheurde het Voorhangsel, zodat de weg naar Gods troon voor ons nu vrij was. Maar feitelijk moet het gehele Voorhangsel uit ons geestelijk leven worden verwijderd. Maar dé waarschuwing van Jezus in dit verband was ernstig toen Hij zei: *“Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt, want de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak”*. Want terwijl Jezus in de hevige gebedsstrijd in Getsemané Zijn vlees kruisigde en verlangde naar gebedssteun, sliepen de discipelen (Mark. 14:32-42). Hun vlees had op dat moment de overhand over hun geest.

Pas als ons vlees gekruisigd is, kunnen wij krachtige en waarachtige voorspraakgebeden tot God opzenden voor de verlossing van de mensen om ons heen en de andere nog niet verlore zielen. Want nadat Hij was gekruisigd en Jezus met Zijn eigen Bloed het Allerheiligdom van de hemel was binnen getreden (Hemelvaart), toen bleef Hij daar en Hij bidt nu voortdurend voor ons (Hebr. 7:25).

De afmetingen van het Wierookaltaar

Het gouden Wierookaltaar had maten van 1 el x 1 el x 2 el (lengte x breedte x hoogte).

Het getal één verwijst naar God de Vader. God is één. Er is maar één werkelijke God (Deut. 4:35,39; 6:4; Jes. 45:5; Mal. 2:10; Mark. 12:29; Joh. 17:3; 1 Cor. 8:4-6; Efez. 4:3-6; 1 Thess. 1:9). Onze God is een unieke God. God is in die zin enig. Hij is de Bron, het Begin en de Schepper van alle dingen (Joh. 1:1; Openb. 1:8). Alles komt uit Hem voort. Hij is ook het Einde (Openb. 1:8). Hij is de Eerste en de Laatste (Openb. 1:17). Hij is de Alfa en de Omega (Openb. 1:8). De alfa is de eerste letter van het Griekse alfabet in tegenstelling tot de Omega als de laatste letter van het Griekse alfabet. De zinssnede over de Alfa in Openb. 1:8 zal door Johannes van Patmos zijn geschreven, omdat de Alef als de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet in de Joodse godsdienst symbool staat voor God. De Alef had ook een numerieke waarde, namelijk één!

Indien het getal één naar God de Vader verwijst, dan verwijst uiteraard het getal twee naar Jezus, God de Zoon, Die immers uit God de Vader voortkomt. De Vader openbaarde Zich aan de in zonden verloren mensheid middels Zijn eniggeboren Zoon (Joh. 1:14; 3:16; Hebr. 1:3). In Zijn Zoon toonde Hij Zijn Liefde. Daarom ook getuigde Jezus in Joh. 10:30 – *“Ik en de Vader zijn een.”*

Matt. 11:27 – *“Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader; en niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren.”* Leest u ook Joh. 14:9.

We zien derhalve in de door God verordeneerde maten reeds het doel van het Wierookaltaar, namelijk de aanbidding van God de Vader en van God de Zoon. Door Hem kon de Vader Zich aan ons openbaren. Zij beiden moeten worden aanbeden. 1 Joh. 5:20 – *“Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven.”*

Daarom ook behoort het tot de taak van de Heilige Geest om ons tot aanbidding van Jezus te brengen. Leest u Joh. 16:13-15. En straks als alles op aarde ten einde is gekomen, zal elk schepsel Hem aanbidden. Fil 2:9-11 – *“Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.”*

Het gouden Wierookaltaar was ook vierkant (Ex. 30:2). Hierin zien we een symbolische uitnodiging aan ieder mens en aan ieder volk om vrijwillig tot de aanbidding, waarover we net in Fil. 2:9-11 lasen, te komen. God wil dat ieder mens en ieder volk Hem zal aanbidden. De gehele wereld (Mal. 1:11)! Dit betekent uiteraard dat het ook Zijn wens is, dat ieder mens de zegeningen en de voorrechten, die op grond van een volhardend gebedsleven mogen worden ontvangen, zal kunnen genieten. God wil dat ook ieder mens bij het gebedsaltaar leert te strijden in de gebeden teneinde zijn vlees te overwinnen en te kruisigen. Opdat ieder mens uiteindelijk terugkeert tot God en Zijn Naam groot maakt en definitief verlost is van zijn afdwaling.

Een vierkant heeft vier gelijke zijden. Het getal vier is het getal dat geestelijk verwijst naar Gods bemoeienis met de wereld.

Denkt u maar aan de vier windrichtingen noord, oost, zuid en west. Joh. 3:16 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”*

Denkt u ook aan de vier seizoenen, lente, zomer, herfst en winter. Denkt u aan de vier elementen, lucht, vuur, aarde en water. Denkt u aan de vier evangelieën. Denkt u aan de vier rivieren die de Hof van Eden bevoelden.

Ook indien we de Hebreeuwse grondtekst nader onderzoeken, zien we dat God wenst dat ieder mens, wáár hij wijd verspreid ter wereld ook woont, Hem zal aanbidden. Het Hebreeuwse woord voor “vierkant” dat is gebruikt, is “ravoe-a” (רבוּע). Uiteraard is dit woord verwant aan het woord voor “vier”, namelijk “arba’ah” (אַרְבַּעַה). Maar veel belangrijker in dit verband is, dat de stam “raava” (רַבַּע), waaruit “ravoe-a” (רבוּע) is afgeleid, als (tweede) betekenis heeft “wijd verspreid uiteenliggen”.

Dus niet alleen de verlossing op grond van de verzoening die Jezus op het kruis tot stand heeft gebracht, is voor álle mensen bestemd (Joh. 1:12; 3:16). Uiteindelijk is het Gods wil dat álle mensen tot Hem terugkeren en Hem zullen aanbidden.

Is de Heer niet wondervol, broeders en zusters? Zijn Liefde gaat uit tot ieder mens en Hij wenst dat ieder wordt gered. Hoe bijzonder is het dan toch dat Hij Zijn diepe verlangen in elke facet van de Tabernakel tot uitdrukking heeft gebracht. Het Woord van God schreeuwt Zijn grote Liefde als het ware naar ons uit. Oh, als we ons hart vullen met gedachten aan onze Heiland, dan zal er in ons hart een diepe aanbidding komen.

De gouden krans aan het Wierookaltaar

Niet alleen aan de gouden Tafel der Toonbroden met de twaalf toonbroden waren gouden kransen bevestigd. Ook rondom het gouden Wierookaltaar was een gouden krans gemaakt (Ex. 30:3). Deze krans verwijst niet specifiek naar gebeden sec, maar naar de intense gemeenschap, die wij in de gebeden met God de Vader en de Here Jezus Christus kunnen en mogen ervaren. Zowel in het leven van elk individu als in de gemeente. En omdat deze

krans van goud was gemaakt, is de gebedsgemeenschap een heilige gemeenschap, waarin we dicht bij God de Vader en bij Jezus vertoeven. Dan treden wij Gods heerlijkheid binnen. In de gebedsworstelingen en aanbiddingen mogen we ervaren, dat we één worden met de Vader en met Jezus.

Kransen, kronen en diademen hebben in de bijbel altijd de betekenis van onverderfelijkheid (1 Cor. 9:25; 1 Petr. 5:4), van heiligheid (Ex. 29:6; Lev. 8:9), van rechtvaardigheid (2 Tim. 4:8) en van heerlijkheid (Jes. 28:5; Jer. 13:18; 1 Petr. 5:4). De gouden krans is daarmee dan ook een geweldig beeld van Gods heerlijkheid en koninklijke majesteit. Een krans is, zoals we uit de schriftgedeelten kunnen verstaan ook een geweldige beloning. Maar eveneens een versiering. Zowel de Hemelbruidegom (Hoogl. 3:11) als de Bruid (Openb. 12:1; 21:2) zullen ermee worden getooid. Als wij getrouw worden en getrouw blijven in ons gebedsleven teneinde ons eigen vlees te kruisigen en om Hem te aanbidden, dan zal Gods heerlijkheid ons meer en meer gaan omhullen en als het ware aan ons "kleven". Dit is zó noodzakelijk, als wij daadwékelijk Zijn goddelijk Licht willen verspreiden. Een "krans" is in het Hebreeuws "zer" (זר), dat "krans, band (omlijsting)" betekent, maar óók "iets verspreiden", zoals we bijvoorbeeld in een niesbui ontelbare druppeltjes vocht in de omgeving verspreiden. Hoe meer wij in de gebeden in gemeenschap met God de Vader en met Jezus vertoeven, hoe meer wij het beeld van Jezus zullen gelijk worden en Zijn wonderbaar Licht en Heerlijkheid zullen verspreiden.

Nog één laatste punt! Een krans of een ring heeft voorts geen begin en geen einde en is daarmee ook een beeld van eeuwige liefde en trouw. Een voorbeeld: bij de huwelijks-ceremonie worden door man en vrouw als teken van wederzijdse toewijding ringen uitgewisseld. Geliefde broeders en zusters, onze Jezus is absoluut getrouw. Hij blijft altijd getrouw aan Zijn Bruid. Maar Hij verwacht óók van haar getrouwheid in de gebeden. Dan zal die gouden krans rondom het gebedsaltaar in stand blijven.

De twee gouden handbomen aan het Wierookaltaar

Geliefde broeders en zusters, de twee sittimhouten maar met goud overtrokken handbomen, cq. draagbomen, gestoken door de gouden ringen aan weerszijden van het Wierookaltaar, waren bestemd om het altaar te transporteren als men op reis was door de woestijn (Ex. 30:4-5). De priesters droegen het altaar op hun schouders. Goud is, zoals we reeds weten, het edelmetaal dat naar de Heilige Geest verwijst, zodat we hieruit twee dingen mogen verstaan. Ten eerste dat met name van de kinderen Gods, die met de Heilige Geest zijn vervuld, wordt verlangd om het gebedsaltaar te dragen en te transporteren. Dus hun gebedsleven te onderhouden. Ten tweede dat ons gebedsleven onder de leiding en de zalving van de Heilige Geest moet zijn. Ons gebedsaltaar dragen wij van de ene plaats naar de andere plaats, terwijl wij op weg zijn naar het Beloofde Land in de hemel. Wáár wij ons ook bevinden, nooit mogen wij ons gebedsleven verzaken of laten verslappen. Het feit dat de priesters het Wierookaltaar moesten dragen, brengt ons tot besef dat in de gemeente deze verantwoordelijkheid met name zwaar op de priesters drukt. Dat wil zeggen op een ieder met een taak in de gemeente. In het bijzonder degenen met een voorbeeld-functie. Zij behoren het gebedsaltaar te dragen en zodra enigen hun gebedsleven verzaken, heeft dat onmiddellijk een merkbaar negatief effect op de heilige gemeenschap in de gemeente. Dan zal de gemeente worden gefiltreerd met allerlei onheilige en onreine zaken. Dan zal niet meer de Heilige Geest doch de mens de gemeente leiden middels allerlei zogenaamd "nuttige organisatorische maatregelen".

Het woordje "handboom" of "draagboom" komt van het Hebreeuwse "bad" (בַּד). Dit woord "bad" (בַּד) wordt in de bijbel ook wel eens gebruikt als uitdrukking voor "het dragen van een geestelijke last" (Num. 11:14), het aanduiden van "een bijzondere houding op het (arbeids)veld" (2 Sam 10:8), of iets anders "dat speciaal of bijzonder is" (Ex. 30:34). Soms

sprekt het van “vruchtbaarheid”, want in Ezech. 17:6 wordt “bad” (בַּד) voor “wijnranken” gebruikt.

Het onderhouden van een intens en volhardend gebedsleven is een geestelijke last, die door elk kind van God dat God op het arbeidsveld wil dienen (dus elke priester), met vreugde en met ernst moet worden gedragen. Deze vrijwillige en positieve houding verlangt God beslist van ons. Dan zullen wij vruchtbare wijnranken worden. Hij wil dat wij met een bewogen hart voortdurend bidden voor verloren zielen en de noden in de gemeente. Dit moet voor ons een vreugdevolle geestelijke last worden, die wij graag op onze schouders willen nemen.

Ja, mijn broeders en zusters, het voorspraakgebed zal de belangrijkste taak van de Bruid zijn vlak voor Jezus' Wederkomst. Dan zal de Bruid voortdurend in de gebedsgemeenschap met haar Heiland vertoeven en Hem onder tranen en diepe bewogenheid smeken om nog zoveel mogelijk zielen te behouden. Enerzijds zal zij verlangen naar Zijn spoedige Komst, anderzijds beseft zij dat dan vele ongelovigen verloren zullen gaan. Dit besef zal haar hart diep ontroeren.

Moge onze Hemelbruidegom u deze week in een intense gebedsgemeenschap met Hem brengen. Amen.

(wordt vervolgd)